

[Christmas Møller.]

at der ikke skal være et ganske tilsvarende Forhold i det Øjeblik, det bliver en Skatte- nedsættelse, som bliver Følgen af en Ind- lemmelse. Nu kan det være overmaade godt at tale om de store Stemmetal, som er afgivet i det ene eller det andet Tilfælde, ved det ene og det andet Valg, men at faa Folk til at stemme for noget i det Øjeblik, de har økonomisk Fordel deraf, er den Slags Ting, der ikke er saa forfærdelig stor Van- skelighed ved. Jeg for mit Vedkommende maa da behandle dette Lovforslag saaledes, som jeg ogsaa forsøgte som Ordfører i 1925—26, nemlig ud fra en saglig Vurdering af, om det nu var rigtigt at gaa til en Æn- dring i Indlemmelsesloven. Jeg har givet Udtryk for, at det efter mit Partis Opfat- telse er rigtigt, og jeg skal kun dertil føje, at dette, at der i Øjeblikket foreligger en Indlemmelsessag af en bestemt Art, kan ikke ændre vort Standpunkt, at de Ændrin- ger, som er naturlige og rimelige, bør gen- nemføres.

Jeg skal tilføje, at jeg er af den An- skuelse, som jeg ogsaa forstaaer Indenrigs- ministeren har givet Udtryk for i det høje Landsting, at i det Øjeblik der efter dette Lovforslags Vedtagelse og Stadfæstelse kommer Begæring fra den ene af Parterne i de Indlemmelsessager, som foreligger, om paa Grundlag af denne Lov at tage hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse, saa vil det ogsaa være Ministerens Anskuelse, at saa maa man paa den gældende Lovs Grund tage et saadant Spørgsmaal op til Over- vejelse og Drøftelse og fornyet Afgørelse.

Ferdinand Nielsen: I sin Fremsættel- sestale nævnte den højtærede Indenrigs- minister, at det Lovforslag, der her var til Behandling, havde fundet en velvillig Mod- tagelse i det høje Landsting, og at tre af Partierne der havde stemt for det. Det er jo rigtigt; foruden Venstre og det konservative Folkeparti stemte ogsaa det radikale Venstre for Lovforslaget i Landstinget, og de gjorde det, fordi de gik ud fra, at der var saglige Grunde for at gennemføre saadanne Ændrin- ger i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Ind- lemmelser i Købstæder af Arealer af Sogne- kommuner m. v. Ved anden Behandling i Landstinget drøftedes imidlertid de even- tuelle Fortolkninger, der kunde blive gjort af de Ændringsforslag, som var stillet, og her hævdede man fra det radikale Venstres Side, at man var gaaet med til Ændringerne under den Forudsætning, at de ikke kom til at virke forsinkende og forhalende overfor den gamle Indlemmelsessag mellem Odense

Købstad og St. Hans Landsogn, som det ærede Medlem Hr. Hauge har omtalt saa udførligt her i Dag; man ønskede ikke Af- gørelsen af denne Sag forsinket af en Lov af denne Karakter. Mit Partis Medlemmer i Landstinget stemte ved anden Behandling for Flertallets Ændringsforslag ud fra den Forudsætning, at der ikke vilde finde saadan Forhaling Sted.

Jeg vil udtale her, at naar mit Parti i Folketinget agter at give dette Lovforslag en velvillig Behandling, er det ud fra samme Forudsætning. Jeg anser Lovfor- slagets Bestemmelser for saglige Frem- skridt, som Forbedringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 overfor nye Tilfælde af Indlemmelse, altsaa hvor Lovforslaget kun gælder for Fremtiden eller eventuelt overfor Indlemmelsesspørgsmaal, som nylig er rejst, men hvor der næsten intet For- arbejde er gjort. Noget andet bliver det, hvor man staar overfor gamle Indlem- melsesspørgsmaal, hvis enkelte Detailler et Par Aar eller mere har været behandlet i en Kommission. I sidstnævnte Tilfælde ønsker vi ikke, at Sagen skal tages op paa ny paa en saadan Maade, at der der- ved finder en Forhaling af den paagæl- dende endelige Ordning Sted. Der er jo en betydelig Forskel paa nye Indlemmelses- sager og de gamle Indlemmelsessager, der til Dels er behandlet til Ende, og hvor en Kommission har siddet og gjort Arbejdet, saa det næsten nærmer sig Afslutningen. Jeg vil henvise til, at i Landstinget ud- talte Udvalgets Ordfører saavel som den højtærede Indenrigsminister, at de ikke ønskede en Forhalingstaktik hverken overfor stedfindende eller kommende Indlem- melsessforslag. Den højtærede Indenrigs- minister udtalte paa Sp. 507 i Lands- tingstidende overfor Landstingsmand Vei- strup:

„Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de Forhandlinger, der har fundet Sted i Forbindelse med Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt i Odense Købstad, snart har været længe nok. Disse Drøftelser har fundet Sted gennem Aar, og de maa en Gang føres til Afslutning.“

Den højtærede Minister udtalte her, at disse Drøftelser nu har fundet Sted længe nok, og naar han taler om, at de bør føres til en Afslutning, vil jeg gerne opfatte hans Ord saaledes, at han tænker paa en snarlig Afslutning. Efter de Udtalelser, den højt- ærede Minister er fremkommet med andet- steds, har jeg ogsaa vanskeligt ved at tænke mig, at man vil søge at forhale Afgørelsen